

Resumé:

Ifølge lovforslaget forlængedes landsoverenskomsten om almen lægegerning af 30. marts 1976 indgået mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg (SFU) og Praktiserende Lægers Organisation (PLO) uændret til og med den 31. marts 1991.

Fremsat skr 27/12 90	FF	37
Lovf som fremsat	Till.A	7
1.beh 27/12 90	FF	72
Betænkning 28/12 90	Till.B	25
2.beh 28/12 90	FF	130
3.beh 28/12 90	FF	155
Lovf som vedt	Till.C	1

Baggrund:

Ifølge bemærkningerne var baggrunden for lovforslaget, at PLO havde opsagt landsoverenskomsten om almen lægegerning med virkning fra den 1. januar 1991. På et møde den 21. december 1990 i SFU blev der forelagt en aftale mellem SFU og PLO om forlængelse af den gældende overenskomst indtil den 1. juli 1991. Aftalen ville for perioden 1. januar – 1. juli 1991 forøge de praktiserende lægers indkomst med ca. 30 mio. kr., svarende til 2 pct., hvortil kom øgede udgifter til uddannelsesstillinger. I alt ville de amtskommunale udgifter på årsbasis stige med ca. 70 mio. kr.

Regeringen meddelte den 21. december 1990, at aftalen mellem SFU og PLO af hensyn til samfundsøkonomien og de lave lønstigninger, der var nødvendige i både den offentlige og den private sektor, ikke kunne godkendes i henhold § 26, stk. 2, i lov om offentlig sygesikring. Der ville derfor fra den 1. januar 1991 ikke gælde en overenskomst for almen lægehjælp. Da regeringen skønnede, at det var muligt at opnå en forhandlingsløsning, og af hensyn til borgernes mulighed for fortsat at kunne modtage gratis lægehjælp, foreslog sundhedsministeren i stedet i lovforslaget at forlænge overenskomsten uændret i 3 måneder med henblik på at opnå en varig forhandlingsløsning.

Samtidig med, at sundhedsministeren fremsatte lovforslaget, fremsatte Socialdemokratiet et forslag til folketingsbeslutning, beslutningsforslag nr. B 5, der pålagde regeringen senest den 31. december 1990 at godkende aftalen mellem SFU og PLO. Dette beslutningsforslag blev vedtaget, og Sundhedsudvalget afgav derfor ikke betænkning over lovforslaget.

L 3

Forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om stempelafgift m.v. (Foranstaltninger til imødegåelse af tvangsauktioner samt stimulering af omsætningen af ejerboliger).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).

Lov nr 900 af 28. december 1990.

Ordførere: (1.beh) Pia Gjellerup (S), Pernille Sams (KF), Mejhdahl (V), Holger K. Nielsen (SF), Kirsten Jacobsen (FP), Sonja Albrink (CD), Jørgen Estrup (RV) og Lysholm Christensen (KRF).

Efter 1.beh henvist til Boligudvalget (BOU).

Efter 2.beh direkte overgang til 3. beh

Resumé:

Loven forlænger den såkaldte boligpakke (se Årbog & Registre 1989-90 side 171 og side 175) med et halvt år.

Fritagelsen for stempelafgift gælder således for handler frem til 30. juni 1991. Ansøgnings- og låneudbetalingsfristen ved omprioritering af tvangsauktionstruede ejendomme forlænges tilsvarende med 6 måneder til henholdsvis udgangen af juli 1991 og 30. april 1992.

Herudover indebærer loven, at der permanent gives adgang til valgfrihed mellem 20-årige og 30-årige ejerskiftelån ved handel med ejerboliger.

Afstemning:

Lovforslaget vedtaget med 77 stemmer (KF, V, FP, CD, RV og KRF) mod 12 (SF); 57 (S) stemte hverken for eller imod.

L 4

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Skatteomlægninger).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

Fremsat skr 27/12 90	FF	38
Lovf som fremsat	Till.A	15
1.beh 17/1 91	FF	573
Betænkning 22/2 91	Till.B	93
2.beh 5/3 91	FF	2485

Beh sammen med L 5–12, L 25, L 27, L 28, B 2 og B 4.